

సీతకి పద్దెనిమిదేళ్లు

1972 225 - 7 22

శ్రీ యర్రమిల్లి రామచంద్రరావు

డా॥ విల్లలమ్మలెంకె రామయ్య

శ్రీ త పెండ్లి. సీత: పాపం. యవ్వనంలో ఎంతో అందంతో పూగులాడుతూ మధు పర్కాల కుచ్చళ్ళు కాళ్ళల్లోపడుతూ నడుస్తూంటే ఎవరోపాడుతూనట్లు కనిపించేది. ఎందుకో ఆపిల్లకళ్ళలో ఆ భయం. సీతా ఎంత చిన్నతనంలో ఎన్ని చింతలు సీకళ్ళలో, నీముఖంలోని మాధుర్యాన్ని మింగే రాక్షసి ఎవరా అని?

సీత పడుకున్న పక్క Bed of Roses కాదేమో అనిపించింది అనాడే! కాని ఎలా? సీత ముఖంలోని కణ్యాణపు సింధూరం కాటికలా మెరసేది. సీత కస్తూరి కదా అని అనందం నాకు. సీత కాటుక నీళ్ళు చనుకట్టవయిం బడడం నేనే చూడగలిగానని గర్వంకూడ—రెండు సంవత్సరాల పాటు వివాహమాధుర్యం (వుంటె) చూసిందేమో.

పాపం: అతను ఎంతో ఆదరించే వాడేమో. ఆదరించడానికి అతనికి స్వతంత్రత ఏముంది? పడుపుకున్నాడు. అందుకే అలా అయిపోయాడా? సంస్కారంలో సీతే అతని మించిందనిపిస్తుంది.

ఆ ఇంట్లో సీతని చూస్తే: ఏం చెప్పగలను? అందరికీ అప్పీచేసి, అందరి మెప్పుబొంది, భర్త సంగతి చూడాలి. అంత ఇంట్లో సీత పెద్దదా? అన్ని బాధ్యతలా అంత లేక లతల లలితకి, ఇదే నా జీవితం?

సీతా: సీకళ్ళకి: ఆవును. సీతలాంటివాళ్ళు ఎందరో: అసలు సీత ఎవరు?

ఎవరు సీత: నాకేం కావాలి. ఇంకోరీకేం కావాలి: ఎందుకు కావాలి: ఎవరేనా అంటే: ఇదంతా ఓ 'మిస్టరీ': నిజమా: ఏది నిజం: ఏది యధార్థం: ఎందుకు వాస్తవాలని వెతుక్కుని పైగలుచెందడం తప్పూ మరెందుకు వని కొస్తామే: ఎవరేనా 'విచ్చి' అంటారు. ఆవును వాళ్ళకేం తెలుసు?

ఎక్కడో చిత్రాల్లో జీవితంలో హాయినిచ్చే 'స్వీట్' బాధ ఎంత ఎత్తుల్లో వుంటుందో.

పదహారు సం॥ సీతకి ఒక కొడుకు. అప్పుడే అని నాకు తోచింది కాని వాళ్ళకి సంతోషమేనేమో. కాని ఆ కొడుకుకి తీరని రోగం. సీత అప్పుడే ఓ తల్లి: ఆ హృదయ వేదన. ఎవరికి కావాలి: స్వతంత్రతే లేని, స్వానుభవమేలేని ఆలేమిటో వాళ్ళకి ఆ అబ్బాయి బాధే! చూసేవాళ్ళకి కాని తల్లికి కాదేమో! అందుకే అన్ని సౌఖ్యాలు త్యజించి. ఆ కొడుకుని ఆరోగ్యవంతుడిగా చేసిన సీత ప్రయత్నం—

....ఒక్కొక్క కన్నతల్లి హృదయం...! ఇంతలో సీత తండ్రి అంతరించడం....ఆమె పుట్టింటి ప్రయాణం—తల్లికి జబ్బు—

కె. జి. ఆనవటాల్ లోవున్న తల్లికి కొడుకుతో attend అయ్యేది సీత. తల్లి మూలుగులకి తల్లడిల్లిపోయేది ఆలేత సీత హృదయం. ఆరోజు అర్ధరాత్రి, చీకటి రాణి—సీత తల్లి "అమ్మా" అని అంతరించింది.

ఆ కేక విసలేక మళ్ళీ తల్లిని చూడకుండానే ఆ కొడుకుని వదలి—desperate సీత. గదిలోంచి చీకటి సముద్రంలోకి దూకింది—నర్సులు చచ్చిపోయిన తల్లిని చూస్తున్నారు. విచారిస్తున్నారు. ఎందుకు? ఏమిటి లాభం?

ఆ ఏడుస్తున్న వనిగుడ్డుని ఎవరూ చూడరేం? చచ్చిపోయిన వాళ్ళమీదేకాని దయ సానుభూతి చూపలేదు కాబోలు లోకం!

అప్పటికి వాళ్ళకి సీత జ్ఞాపకానికి వచ్చింది.... వెతికారు ఈ లోకాన్నే మరచిపోయిన ideal సీతని. ఏమిటి కష్టం: మేం వున్నాం ఆదరిస్తాం అంటారు? కాని ఏమిటి ఆ ఆదరణ? ఆ పూటకి, లేక ఆ రోజులు చూడడం ఆదరణ? లేదు.

ఎవరిని ఎవరు ఆదరించగలరు?

ఈ మాటల ధ్వనులు సముద్రాల తెరటాల చప్పుళ్ళ విరుపులలో సీతకి వినిపించాయా:.... మళ్ళీ ఆసుపటాల్ బెడ్ మీద—ఆ తల్లిపోయిన బెడ్ మీద సీత: ఆమ్మా: సీత మళ్ళీ తల్లిలాగునే అగునించింది....కాషి, కొడుకు కళ్ళు తెరిచేలా చేసాయి అవిడని. "అమ్మా" అని tepeat చేస్తోంది—"అమ్మా" అంటున్నాడు ఆపనిపాప-వెంటనే ఆ వెచ్చని హృదయానికి ఆ పాపని అడ్డుకుని పాలు ఇచ్చి—

పాపం. సీతా. సీబాధ ఈ మర్యాద లోకాని కేం తెలుసు:

ఇంతలో సీత మామగారు వచ్చారు. సీతని తీసుకువెళ్ళారు. సీతకి ఎవరిప్పుడు? ఆ భర్తా: ఎందుకు అసలి ప్రపంచంలో లేని భర్త.... విచ్చి. అన్నీ విచ్చి వనులు. సీత ఆ సంకెళ్ళతో వున్న భర్తని చూసి భోరున ఏడ్చింది.

....వళ్ళోవున్న పాప ఒక్క ఏడుపుతోనే తన రోగంనుండి విముక్తి చెందాడు. అక్కడి సీత—లేని పాపకోసమే ఏడుస్తోందా? అలావున్న భర్త కోసమా: లేక తనకోసమా: నిజంగా తెలిసి నలిగిపోతున్న జీవి ఎవరు? అన్ని Shocks సీతకి—తల్లి, తండ్రి, కన్నకొడుకు, భర్త కూడానా? ఆ స్థితిలో సీత గనకే భరించింది. తన ఆరోగ్యాన్ని స్వార్థాన్ని తన స్వతంత్ర దనాన్ని త్యాగం చేసింది భర్త జబ్బు నయంకోసం. సీతా: సీతాదేవిని మించావ్ సుమా:

స్వార్థం అంటారు. ఏది స్వార్థం? త్యాగాలు చేస్తారు దేశభక్తులు. సీతలాంటి కష్టాలు ఎంత మంది దేశభక్తుల కొచ్చాయి? అన్నికష్టాలలోను కలతనేది ఒకరికి కనిపించనీకుండా కళ్ళమ్ముంట నీరు కారకుండా, కావేరినదిలా, నిర్బలమైన గోదావరిలా, గౌతమీలో కృష్ణ తెరటాలలో నడుపు తోంది జీవిత సౌకను: కొడుకుకన్న, అన్నిటి కన్న భర్త జీవితమే తనకు సౌభాగ్యంగా తలచిన

తెల్లటి పువ్వు? సీతరంగు తెల్లగా వుండదు కాని ఎన్ని తెల్లటి స్వచ్ఛమైన గుణాలు సీతవి:

భక్త జబ్బు నయంకోసం అహోరాత్రులు తపించి అభగవాన్ని ప్రార్థించి, —ఎన్ని రాత్రులు, వెన్నెల రాత్రులు వెలుగు లేకుండా ఒంటరిగా, లోతు హృదయంతో, ఎవరిని Rust చెయ్యకుండా—అభ్యాస సీతానీ పదునెమి దేండ్ల జీవితంలో ఎన్ని అనుభవ తరలాలు, భక్త విద్వి చేష్టలకి తన మానం పోయినట్టే:.... ఎంతకుంగిపోయ్యోదో:

భక్త ఇంట్లోనే పుడుకుూడ ఆ అయదు మానములు అందరికి అ ర వ చా కి రీ చే నీ— “అయ్యో”: తను ఇక్కడ భక్త ఆనుపత్రితో—

బాగాయ వచ్చాడు భక్త. సీత కళకళలాడుతూ ఎంతో విషాదంతో భక్తకు ఎదురు వెళ్ళి:.... ఎంతో—ఆరాత్రి:.... ఒంటరి సీత:.... అనుకుండా కాని.... డాక్టర్లు: ఎంత బాధిస్తారు రోగులని: రోగాలే, జబ్బులే నయమేమో ఈ డాక్టర్ల ట్రీట్ మెంట్ కన్ను! వెన్నెలని, వెలుగుని. చంద్రుడిని, ప్రేయసీని, పువ్వులనీ వేరుచేసే డాక్టర్లు— పాపం: వాళ్ళకి మాత్రం ఏం తెలుసు గుడ్డిమండు లివ్వడం తప్పకే. మనస్సుని అర్థంచేసుకునే చదువులు, కాని అవి మాత్రం ఏం వున్నతం—?

చదువులు: అర్థంలేనివి! చదువులు! అనర్థాలు తెచ్చే చదువులు. conflict తో బాధలతో జీవితాలనే బలిపుచ్చుకునే చదువులు, చలం చదువులు: చదువుకోనివాళ్ళే నయమేమో:

ఆరాత్రి సీత: అశోకాశ్రమంలోని సీతని జ్ఞాపకానికి తెచ్చింది. ఇంతో భక్త!.... సీత!.... సీత బావాలు, బావనలు అతిసున్నితాలు:

భక్త బాగా నయమయ్యాడు. వాళ్ళింటికి నేను అతిధిని. సీత వడ్డన—సీతా!.... ఎంత లోతుగల నదని. తొణకవో!—

సంతోషంలేదు. విచారం అనలే లేదు. ఈ మెట్లన్నీ దాటిపోయిందా ఆమె: సీత పెట్టిన “డిన్నర్”—సీత చూస్తుంది—అదోలా—ఎవరు చూడగలరు అలా: సీతేనేమో!—సీత ఒకప్పుడు అతి సంతోష నయంతో నావకైనపుడి నవ్వు చింది. అన్నీ తెలిసిన సీత ఎంత ఆనందమైనవిషయంలో ఆ పూలబంతితో పలకరించింది నన్ను. ఒహోహో! సీతా! సీతో నవ్వుల నావలు, పువ్వుల పాన్సులు వున్నాయి. నాకు తెలుసు. నాకు తెలుసు నని నీకు తెలుసా! ఆ దే బాధ నాకు: ఆ బాధలో వుండే హాయే నాజీవితం.

మళ్ళీ సీత భక్తతో జీవితనౌక నడిపించి కొన్నాళ్ళు. ఎంతో బావుంది వాళ్ళ జీవితం అను

కున్నాను. కొత్త సీతని చూస్తాను. ఆనందంతో పూగులాడే అందాల రాజిని చూస్తాను అనుకున్నాను. అనుకున్నాను. అంతే

సీత గర్భిణీ మళ్ళీ—మళ్ళీ కొడుకు—భక్త జబ్బు మునపటికన్న ఎక్కువయింది. సీత కొడుకు అలా జబ్బువాడేమో, భక్త సంకెళ్ళతో పడివున్నాడు. విచ్చివాడయ్యాడు మళ్ళీ—ఏమీ తినడు—కొడతాండదర్పి—ఎవర్ని పోయ్యుకోలేడు. మందులేదు.

అగదిలో దిక్కులేనివాడిలా వదేసారు. సీత తపించి కృశించిపోతోంది. మళ్ళీ ఆవిడ జీవిత నాటక దృశ్యాలు repeat అవుతున్నాయో!:

మొన్న చూడడానికెళ్లాను. సీత చదువుతో, వే ద న తో, ని ం డు హృ ద య ం తో పాలు తాగమంటోంది ఆ భక్తని—తాగిండాం సీత కన్నీళ్ళని—: “తాగండి” “తాగరు ఇలాగే రోజు” అని నాకేసి బాధతో చూసిన చూపు—:

ఎంత బాధో: భగవాన్—నువ్వే వుంటే సీతని కరుణించు. ఆ సీత ప్రేమని, నిశ్చయాన్ని నిలపవ్. సీతకి కాంతి ఎప్పుడు? అసలు వుందా? సీత—బాధ స్నేహితురాలు.

కాసా.

ఈ టౌషధము, శ్వాసకాసం, మొగలగు కాసం, దగ్గు, పొడిదగ్గు, కఫం, గొంతు కమ్ముట, గొంతునొప్పి, గొంతురణం హృదయమునందు దడదడంపులు, బలహీనము, క్షయరోగములు, పీత్త కఫవృత్తి రోగములు, బహుకాలముగా అవస్థపెట్టి హృదయ వ్యాధులు, శ్వాసనాడులందును ఊపిరి తిత్తులందును యేర్పడియుండు ఆరని రణములు మొదలగు వాటిని పోకార్చును. యెగతెగని దగ్గు వల్ల, కలుగు బలహీనము, జ్వరము, తలనొప్పి, శరీరము చల్లనై చెమట పట్టుట, కండ్లు లోనికిపోవుట మొదలగు దుర్గుణంబులను కడుశీఘ్రముగా మాన్చును. కఫమునందు రక్తముపడుట, కఫము పసుపు వన్నెతోకలసి గెడ్డలు గెడ్డలుగా పడుట మొదలగువాటిని నవరించును. నడిచినట్టయిన ఆయాసము పొందుట, ఉపిరాడ కష్టపడుట, చేతులు కాళ్లు ఆసక్తి, బలహీనము మొదలగు వాటిని కండి తముగా గుణపరచి రక్తమును శుద్ధిచేసి, శరీర దళలను బలపరిచి, నరములను బిగించి యౌవ్వన వంతులుగా చేయుననుటలో సంది యములేదు. ఒకతూరి పరీక్షించిన దీని తత్వమున్ను యదా ర్థమును గ్రహించగలరు. దీనికి మించిన మందులేదని మేము గ్యారంటీగా చెప్పగలము.

దీనిని మళయాళ మూలికలచేతను లోహాభిన్నములచేతను ఆయుర్వేదశాస్త్ర రీతిని అనుభవ ప్రసిద్ధమై తయారినపబడినందున, ఇదిగుణమిచ్చు ననుటలో సందియం బుండదు. పరీక్షించుడు. పరీక్షించుడు, శ్రీ. పురుషులు ఉపయోగించ వచ్చును.

30 దినములకు (60 పూటలకు) రాగల మందుబుడ్డి రు. 2-8-0

ధ న ల క్షి అ ం డు కో.

నెం. 6 లాయర్-చిన్నతంబి మొదలిపిది సౌకారుపేట పోస్టు, మదరాసు.

